Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1264/2025
27.11.2025. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мастиловић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Градска топлана“ Зрењанин, чији је пуномоћник Славко Радосављев, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Здравко Ћосић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 838/22 од 02.10.2024. године, у седници одржаној 27.11.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 838/22 од 02.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 838/22 од 02.10.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 1856/21 од 09.03.2022. године, ставом првим изреке, одржано је на снази решење о извршењу јавног извршитеља Светлане Гарчев Петерка из ... И Ивк 115/21 од 17.03.2021. године, којим је обавезана тужена као извршни дужник да у року од 8 дана по пријему решења намири тужиоцу новчано потраживање у износу од 10.581,26 динара са законском затезном каматом од 18.02.2021. године до исплате заједно са трошковима изршног поступка у износу од 5.284,80 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 43.646,50 динара.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 838/22 од 02.10.2024. године, ставом првим изреке, жалба тужене је делимично усвојена, делимично одбијена а првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима парничног поступка делимично преиначена тако што досуђене парничне трошкове снижава са износа од 43.646,50 динара на износ од 13.150,00 динара док у преосталом делу наведену пресуду потврђује. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за досудом трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су другостепени суд дао за своју одлуку, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји потреба новог тумачења права. Побијаном пресудом одржано је на снази решење о извршењу јавног извршитеља и тужени је обавезан да тужиоцу исплати 10.581,26 динара са припадајућом законском затезном каматом, на име дуга по основу пружених услуга грејања стамбеног простора. Другостепени суд је пружио правну заштиту потраживању тужиоца имајући у виду да је током поступка утврђено да је тужилац у спорном периоду пружао услуге даљинског грејања туженом, а да тужени није измирио своје обавезе плаћања рачуна на име пружених услуга. У побијаној пресуди изражен је правни став да је тужени, као власник непокретности, у спорном периоду био прикључен на градску топлотну мрежу, те да је обавезан да плаћа накнаду за испоручено даљинско грејање, без обзира на чињеницу што у конкретном случају између странака не постоји уговор о снабдевању топлотном енергијом, а на основу одредбе члана 36. ставови 1. и 2. Одлуке о условима и начину снабдевања топлотном енергијом („Службени лист Града Зрењанина“ бр. 32/2013... 18/2019), као и да тужени као тарифни купац има обавезу плаћања 100% фиксног дела укупног обрачуна, у смислу одредбе члана 38. став 5. наведене одлуке. Одлука другостепеног суда о основаности тужбеног захтева заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права које су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Указивање у ревизији на другачије нижестепене одлуке, не указује нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у овој правној ствари, зависи од утврђеног чињеничног стања.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење поднет је јавном извршитељу 18.02.2021. године. Вредност предмета спора је 10.581,26 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору

мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то ревизија туженог није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић